

Beste Mw. de Vries, beste Aukje,

Alle ouders van het ouderpanel hebben na uw bezoek aangegeven zeer teleurgesteld te zijn. Zoals het nu gaat, gaat het niet. Het is allemaal te stroperig, te bureaucratisch, te juridisch. U stelt zich 'onmachtig' op, alsof u voor alles afhankelijk bent van andere partijen. Maar dat bent u niet! Daarmee vergroot het herstelproces de schade, in plaats van de schade te verminderen.

We missen van u de daadkracht om zaken concreet anders te gaan doen. U en de herstel-organisatie blijven veel te veel binnen het systeem redeneren, waardoor u alle beperkingen accepteert die dat met zich meebrengt: veel controles op controle, veel juridische nadruk op rechtmatigheid, procedures van ARK, AP, RvS, TK als gegeven beschouwen, etc., etc. Maar we weten toch dat een probleem niet opgelost kan worden op het niveau waarop het ontstaan is? Of op zijn Fries:

“As it net kin sa't it moat, dan moat it mar sa't it kin”.

Wat het vertrouwen nu enorm schaadt, is dat er geen perspectief meer lijkt te zijn, er lijkt geen hoop meer te zijn. En wij denken dat u, als bestuurder, degene moet zijn die die hoop biedt. En wij denken dat U dat kan, als U dat ook wilt, maar dan moet u even (en maar een klein beetje) uit het systeem stappen. Wij stellen de volgende zes concrete stappen voor, die u door nu met uw vuist op tafel te slaan direct kan uitvoeren.

Dit zijn de zes stappen:

1/ 500 euro aan elk kind geven via de SPUK regeling, waarmee u concreet spijt betuigt dat de belofte om de kindregeling eind vorig jaar uit voeren, niet is nagekomen. Dan hebben ze in ieder geval iets van u gehoord, en iets voor de komende zomervakantie. Geef gemeenten daar opdracht toe. Zij hebben de lijst met erkende gedupeerden, en door het zo te doen belast u uw herstel-organisatie niet.

2/ Geef de PZB'er veel meer (discretionaire) ruimte en een uitgebreider takenpakket, waarbij deze mag communiceren met BAC, CWS en gemeente. Dejuridiseer! Zorg dat de pzb-er als 'betrouwbare bron' wordt gezien: als de pzb-er het verhaal van de ouder aannemelijk acht, is een telefoongesprek voldoende voor BAC of CWS om het verhaal van de ouders als voldoende aannemelijk te aanvaarden. Immers: de pzb-er heeft zich al goed verdiept, waarom moet alles elke keer opnieuw verteld en bewezen worden?

3/ U kunt direct besluiten de toezichthoudende ogen uit het proces te halen, met name de VACO en de beoordelaar. Al die controlerende ogen zijn niet alleen op zichzelf al verspillend, ze leiden de pzb-er ook permanent af, en zorgen dat de pzb-er zich 'ingraaft' en onnodig juridiseert. U wint daarmee dubbel zo veel capaciteit: de beoordelaars en vaco's kunnen uitvoerend pzb-werk gaan doen, en de pzb-ers die al werken worden verlost van tijdrovende overhead en 'administratieve lasten'.

4/ U kunt de VSO regeling met bloedspoed realiseren. Veel ouders zullen voor die route kiezen.

5/ U kunt ervoor zorgen dat jongeren tot en met 27 jaar onder die vijf leefgebieden in de herstelwet blijven vallen, zodat deze terecht bij de gemeente kunnen en onder de SPUK regeling blijven vallen. Dit omdat de nazorg voor de kinderen met spoed aangepakt moet worden en niet bij 18 jaar stopt. Een aantal kinderen heeft PTSS opgelopen en dienen met spoed geholpen te worden.

6/ We hebben aangegeven dat veel gemeenten net zo bureaucratisch, juridisch formeel werken als de belastingdienst. U kunt per direct een 'duvelstoejager' benoemen, iemand met gezag, die als opdracht krijgt om op basis van concrete signalen dat een bepaalde gemeente niet zijn best doet, direct en op hoog niveau bij die gemeente aan de bel te trekken. Daar hoeft u geen toestemming van de VNG voor te vragen, u kunt dat deze week nog besluiten te gaan doen.

Als u deze zes stappen op 19 mei in de Tweede Kamer toezegt, dan heeft u in de ogen van de ouders van het ouderpanel de noodzakelijke daadkracht getoond, en een sprankje hoop teruggegeven.

Met zeer vriendelijke groet
Namens het ouderpanel
Arre Zuurmond, voorzitter